

На интернет сајту православне информативне агенције из Петрограда "Руска народна линија" објављено је "Отворено писмо српских интелектуалаца и пријатеља истине из света Светом архијерејском сабору СПЦ", којим се апелује да Сабор преиспита одлуку о рашчињењу владике Артемија и да га врати на трон Епархије рашко-призренске.

Такође, руски интелектуалци, како се наводи, подржавајући ставове изнете у писму, придружују овом документу своје потписе.

Потписивање је у току а међу досадашњим потписницима су:

Анатолиј Дмитријевич Степанов, историчар, главни уредник "Руске Народне Линије" и организатор скупа "Православно-католички дијалог после Јасеновца";

Др Александр Дмитријевич Каплин, историчар, проф. на универзитету у Харкову;

Др Олга Николајевна Четверикова, Москва, Институт за друштвене науке;

Павел Вјачеславович Тихомиров, књижевник, историчар и публициста из Новозибкова, аутор књиге "Зона прећуткивања" о страдању Срба на Косову, као и прве студије на руском језику о животу и раду светог Владике Николаја;

Сергеј Германович Горбунов, генерални директор школског методичког центра словенске традиције "Система" у граду Бердску;

Наталија Балашова, композитор, члан Савеза композитора РФ, град Твер;

Алексеј Шорохов, секретар Удружења књижевника Русије, почасни члан Удружења књижевника Србије, Москва.

Потписивање у Русији требало би да траје још неколико дана и да до краја заседања буде достављено на разматрање Светом архијерејском сабору СПЦ.

У среду 17. маја у Србију ће доћи Анатолиј Степанов, Павел Тихомиров и Ана Филимонова, историчар и врхунски стручњак за геополитику Ватикана на Балкану, а нарочито за однос папства према српском народу.

Они ће учествовати на конференцији о Јасеновцу која се у Бања Луци одржава од 23. до 25. маја, а претходно ће у Србији промовисати Тихомировљево књигу 19. маја у Удружењу књижевника Србије.

Биће представљено и електронско издање књиге "Зона прећуткивања" коју је издао књижевник Момир Лазић, као и књига "О крсту светог владике Николаја" коју је превео и издао Ранко Гојковић, дописник "Руске народне линије" из Београда.

(Вести онлајн)

Отворено писмо угледних српских интелектуалаца СА Сабору СПЦ □□□□□□□ □

СПЦ НА ПРЕКРЕТНИЦИ: РАСКОЛ ИЛИ САБОРНОСТ

(Отворено писмо српских интелектуалаца и пријатеља истине из света

Светом архијерејском сабору СПЦ)

Ваша Светости,

Ваша Преосвештенства,

"А пред нашим духовним очима да нам је слога и јеванђелска

љубав и да их узајамним праштањем чувамо као зеницу ока.

Ономе, пак, ко нас злурадо запита ко је овде остао победник

а ко побеђени да знамо, и мирно и јасно и себи и њему, одговорити:

Овде су се срела браћа која су то била и остала"

Патријарх Павле,

о значају превазилажења раскола

(На Сретење Господње 1992, у Саборној цркви) [\[1\]](#) *

У времену када је Србија болесна од последица пакленика и уморна од лажних вођа и пророка - једино не посустају судионици "артемијевштине", глуви и слепи на отпачети

раскол међу Србима.

Тако се једна исхитрена, услужна и острашћена одлука Светог архијерејског синода (случај разрешења управљања Епархијом рашко-призренском владике Артемија) претворила у беспоредак и динамичан след нових забрана за његово преосвештенство, страдалног Артемија, и његову духовну децу. Зар је, онда, чудно што је Пирејски митрополит Серафим (са искуством 20-годишњег секретара Великог црквеног суда Грчке цркве) обрачун са владиком Артемијем окарактерисао посве "неканонским прогоном и безаконим осудом."

По његовом мишљењу, овакво "флагрантно кршење Канонског права" производи "одлуке које су неважеће, неосноване и непостојеће." Преосвећени, даље, сматра да уведени беспоредак вређа "канонску веродостојност судских органа најсветије Светосавске српске цркве, као и канонско начело које важи у аутокефалним православним црквама."

На прагу таквог разумевања тумачимо и покушај патријарха српског, ГГ Иринеја, у Васкршњој посланици 2011 - а пред мајско заседање Светог архијерејског сабора СПЦ - да нас подсети како "Васкрсли Христос... позива на саможртвену љубав, на узајамно мрење и братско праштање."

Зато подсећамо и на "Писмо српских интелектуалаца поводом раскола у Америци" ("Глас цркве", 1987, бр, стр. 16 и 17.) чија је брижност за "нашу Цркву и судбину српског народа у целини" - данас актуелнија и потребнија пред новим расколом као искушењем самоистребљења. Ондашња жеља да се Свети архијерејски сабор уздигне до "смисла за историју" и "зацељења рана на живом телу наше Цркве и народа" а посебно на "страдалничком Косову" није изгубила на мудрости и показивању јединог пута спасавања саборности цркве и народа.

Својевремено упозорење Св. Јустина Ћелијског да је раскол највеће зло Христове цркве, "лични грех свакога од нас, и свенародни грех" - елита СПЦ је одгурнула у архив, правећи се као да не зна какав је полум задесио светосавски и светолазаревски народ поводом успостављања давног Титовог "америчког раскола".

Оглушити се о ова упозорења - писана у име превладавања "страсти, охолости, таштости и непогрешивости" - не значи ли одрицање од светосавског идентитета и гурање сопственог народа у бесловесни вир секуларизованог хришћанства. Зар је то пример да се опомену они који би да нас деле а који су заменили Св. Тројицу новим тројством коме су надначела: престиж, профит и прогрес?

Зар је то одговорно враћање спокојства свету који хита милитантној помами, и унижењу свеукупне Божије творевине? Зар нас савест, брижност и свељубав не обавезују да не будемо слични онима који су, предвођени Америком, тражили неопаке 1999. од свог политичког трабанта и епигона, Ватикана, благослов за бомбардовање Србије и српског народа?

Уверени да ћете, Ваша Светости и Ваша Преосвештенства, разумети овај глас молитвене брижности и христолике савести - надамо се да ће предстојећи Свети архијерејски сабор смоћи снаге и "Случај владике Артемија" вратити у бивало стање пре процеса и Црквеног суда, којих и није било.

На то нас упућује наша вера која је наша нада и не мање наша нада која је наша вера. А оне почивају у молби да ћете се обући у љубав (Кол. 3,14) и на следујућем Сабору бити на висини историјске одговорности, јер је љубав извршење закона (Рим. 13,10).

Као чувари биографије српског национа, и његови заветни молитвеници, Ви ћете, зато, знати зашто је овај Сабор (мај 2011.) важан и како се, још увек потенцијални раскол, може и мора превазићи.

У Београду,

на дан Светог Атанасија Великог

15/2 мај 2011.

Целивајући Ваше свете деснице,

до краја одани на путу Светог Саве:

Протојереј-ставрофор др Матеја Матејић

академик, Србољуб Живановић

Предраг Р. Драгић Кијук

проф. др Мирољуб Јоковић

мр Владимир Димитријевић

Ангелина Марковић

проф. др Љубомир Протић

др Вера Бојић

Слободанка Боројевић, Отава, Канада

Небојша Малић, Вашингтон ДЦ, САД

др Џим Џатрас, Вирџинија, САД

Мери Волш (Meri Volsh), Даблин, Ирска

др Владимир Умељић, Ашафенбург, Немачка

др Ђорђе Јовановић, Брисел, Белгија

Богдан Златић

Наташа Јовановић

асис. мр Зоран Чворовић

проф. др Милан Петровић

Душко М. Петровић

Ранко Гојковић

проф. др Миленко Бодин

др Никола Жутић, историчар

проф др Александар Липковски

Хаџи Ђорђе Ј. Јанић, књижевник

Звонимир Ђоровић, инжењер

мр Биљана Ђоровић, новинар

Коста Димитријевић

проф. др Павле Васић, Универзитет у Приштини

проф. др Драгомир Костић, Универзитет у Приштини

проф. др Драгиша Бојовић, Универзитет у Приштини и Нишу

проф. др Слободан Костић, Универзитет у Приштини

др Марко Јакшић, Косовска Митровица

Милан Михајловић, књижевник, Косовска Митровица

Зоран Ђорђевић, историчар уметности, К. Митровица

Драган Ничић Циноберски, књижевник, Грачаница

Ђорђе Јевтић, публициста, Грачаница

Милоје Дончић, књижевник, Ниш

Слободан Драгутиновић, адвокат

Душан Драгић, функционер Уједињених нација у пензији, Хартсдел, Њујорк

Миодраг Ђорђевић, грађевински инжењер, Париз, Француска

Миодраг Николић, Лос Анђелес, Калифорнија, САД

Др Мирјана Петровић, инжењер електронике, Сан Дијего, Калифорнија, САД

Предраг Миновић, инжењер, Токио, Јапан

проф. др Момчило Миљковић, професор у пензији, Универзитет државе Пенсилванија, САД

+++

ПОДРЖАВАЈУЋИ ставове изнете у Отвореном писму Архијерејском Сабору СПЦ, руски интелектуалци придружују овом документу и своје потписе:

Анатолиј Дмитријевич Степанов, историчар, главни уредник Руске Народне Линеје

Др Александр Дмитриевич Каплин, историчар, проф. на универзитету у Харкову;

Др Олга Николајевна Четверикова, Москва, Институт за друштвене науке;

Павел Вјачеславович Тихомиров, књижевник и историчар, Новозибков;

Сергеј Германович Горбунов, генерални директор школског методичког центра словенске традиције „Система“ у граду Бердску

Наталија Балашова, композитор, члан Савеза композитора РФ, град Твер;

Алексеј Шорохов, секретар Удружења књижевника Русије, почасни члан Удружења књижевника Србије, Москва

Кирил Сергејевич Салтиков

Александар Мосјакин

Игор Александрович Палатник

Исидор монах

Михаил Викторович Банин

Андреј Кочетков

Виктор Николајевич Старчиков

Елена Гурина Херниковна

Јуриј Борисович Пузњански

Марина Пузњански

---

[1] Цитат преузет из беседе блаженопочившег патријарха Павла изговорене на дан помирења између мајке Цркве и следбеника владике Дионисија, тзв. Слободне Српске Православне Цркве, на чијем челу је био митрополит новограчанички Иринеј - прим. "Борба за веру".